

че. На туй ужасно зрѣлище присѣтствувахъ другы-
тѣ му братья съ майка си, и взаимно си давахъ под-
крѣпяванье за да прѣтърпятъ доблестно смъртта.
Подирь тогожь оловихъ вторыйтъ : като му одрахъ
главата попытахъ го ако сега да ѣде отъ принесены-
тѣ на идолытѣ жертвы, а той отговори : че туй ни-
кога не ще стори : и тѣй като му прѣсѣкохъ рѣцѣтъ
и краката турихъ го въ нажеженъ котелъ. Когато
вече издѣхваше той са обърнъ къмъ царьтъ и рече :
„Ты ни отнемашь този животъ, който Богъ пакъ ни
го дава, защото го жертвуваме за законътъ му.“ Подирь
тогожь мъчихъ подобно и третийтъ, комуто като запо-
вѣдахъ да си исплеви езикътъ и да си прострѣ рѣцѣ-
тъ, послушъ изведнѣжъ като рече : „Тѣзи членове азъ
приехъ отъ Бога, сега ги прѣзираамъ, защото са надѣхъ
пакъ да ги приемнхъ.“ — Царьтъ и присѣтствующы-
тѣ са чудѣхъ на твърдостъта на момакътъ, защото не
считаше за нищо лютытѣ мъжы. Подирь тогожь уби-
вать съ същитѣ мъжы и четвъртыйтъ, който прѣди
да издѣхне рече : „Ный прѣдпочитамы смъртта, за-
щото подирь нея слѣдова безсмъртіето.“ — Когато
мъчѣхъ петый, той извика : „Злоупотрѣбывашъ, о ца-
рю, силата си ! ты мыслишь, че ный смы съвсѣмъ
изоставены и за туй на мъчишь сѣбакъ ; но не слѣдъ
много ты самъ си ще испыташь крѣпостъта на Бо-
жията сила.“ Съ същата твърдостъ прѣтърпѣ мъ-
кытъ и шестыйтъ, който тѣй проговори най подирь
на царьтъ : „Не са лъжи и не са прѣвъзносый съ
страданията ни ! защото ный теглимъ туй за грѣховетѣ
си ; но Богъ ще са умилостиви, а ты за тѣзи гор-
дость и безчеловѣчїе ще приемешъ най тежко нака-
занїе.“ — Отъ седемьтъ братья останъ още най
младый ; него наченъ Антіохъ да убѣждава да от